

debatt

KRONIKK
Maks 6.000 tegn
inkl. mellomrom.
Legg gjerne ved
portrettfoto.
DEBATTINNLEGG
Maks 3.000 tegn
inkl. mellomrom.

All utgivelse skjer i henhold til iTromsøs
publiseringsvilkår.
Vi forbeholder oss retten til å arkivere
og utgi i elektronisk form alt som er
publisert i iTromsø. Innsendt materiale
og innsendt stoff honoreres bare når det
er avtalt.
Vi forbeholder oss retten til å korte ned.

Telefon 776 40 600 • debatt@itromso.no

Truer ikke «Porten til Ishavet»

TILSVAR

**ANNE HUSEBEKK, OLE ARVE MISUND
OG JAN-GUNNAR WINTHER**

Henholdsvis rektor ved UiT, direktør ved
Norsk Polarinstitutt og direktør Senter for
hav og arktis

Vi skal lytte til erfarne lokalpolitikere med lang erfaring fra kommunestyre og politisk ledelse. De besitter mye kunnskap, og kanskje viktigst: et brennende ønske om at byen de bor i, eller lokalmiljøet de tilhører, skal utvikle seg i riktig retning til beste for alle. Høyrepolitiker Øyvind Hilmarsen er intet unntak når han skriver om kunnskapsbyen Tromsø og Røkkes store blå bygg som planlegges på Fornebu.

Det er skrevet mye om Kjell Inge Røkkes planlagte tårn på Fornebu, det 200 meter høye World Ocean Headquarters (WOH). Det er kanskje lett å føle seg truet av store bygg, men vi tror det er større grunn til å fokusere på byggets innhold og de samarbeidsmulighetene det kan representere. Her kan Tromsømiljøene knyttet til havforskning spille en nøkkelrolle, som kan bidra til at vi styrker vår posisjon som havkunnskaps-by.

Havet er stort og grenseløst. Plasten som reker inn på strendene både på Fornebu og langs fjæra i Tromsø er en stor bekymring. Det vi ser av plastsjappel er bare en liten del av det som finnes i vannsøylen og på havbunnen. Plast tar liv av havpattedyr og fisk. Mikroplast tas opp i alle deler av næringskjeden og ender opp på middagsbordene våre gjennom maten vi høster fra den blå åkeren. Røkkes REV Ocean vil fokusere på plast i havet. Det gjør forskere i våre institusjoner også. Vi tror et samarbeid vil øke sjansen for å løse problemet.

Vi trenger ikke flere tårn i Tromsø for å rette et felles fokus på å gjenopprette havets helse. Vi trenger å styrke og sammenstille den kunnskapen som eksisterer som følge av offentlige eller private initiativer. Det er

IKKE TRUET: Anne Husebekk, Ole Arve Misund og Jan-Gunnar Winther (innfelt) har sammen skrevet tilsvaret til Øyvind Hilmarsens (H) innlegg torsdag. De ser ikke på Røkkes initiativ som en trussel, men en mulighet. Foto: Ronald Johansen

ikke snakk om å flytte ressurser til «Det store blå» – men å utløse ressurser fra Røkkes initiativ i form av samarbeid. I begge retninger.

Senter for hav og Arktis inngikk denne uken en samarbeidsavtale med REV Ocean, det som tegner til å bli verdens mest avanserte havforskningsskip. Avtalen innebærer en årlig overføring til senteret på 1,5 millioner kroner over fire år. Pengene skal brukes til å ansette en egen ekspert på plastforsøpling i havet. Et privat-offentlig partnerskap til det beste for havet. I forrige uke inngikk også Havforskningsinstituttet samarbeid med REV Ocean. Et partnerskap som ifølge HI vil gjøre de i stand til å gjennomføre prosjekter de ikke hadde klart på egen hånd. UiT Norges arktiske

universitet og Polarinstituttet er i prosess for å vurdere et formalisert samarbeid, og har vært rådgivende i Røkkeprosjektet fram til nå.

«**Bevare og bruke** hav og marine ressurser på en måte som fremmer bærekraftig utvikling», står det i et av FNs bærekraftsmål – verdens felles arbeidsplan for å utrydde fattigdom, bekjempe ulikhet og stoppe klimaendringene innen 2030. Globale, nasjonale og lokale partnerskap er en sentral del av strategien for å oppnå dette.

Verdens mest avanserte isbryter FF «Kronprins Haakon» er i disse dager på tur til et av verdens tøffeste havområder utenfor kysten av Dronning Maud Land i Antarktis for å kartlegge deler av havområdet utenfor den veldige kysten. Til høsten

skal skipet fortsette sin deltakelse i det største samarbeidsprosjektet landet har sett innen høsting av kunnskap, «Arven etter Nansen». Hilmarsen har rett i at selve kunnskapsinnhøstingen i prosjektet varer i noen år – men data skal først samles, deretter bearbeides og settes i sammenheng og deretter bidra til å fylle kunnskapshullene i den nordlige delen av Barentshavet. Dette er et arbeid som vil foregå i årevis. På ingen måte et kortsiktig prosjekt. Prosjektledelsen sitter i Tromsø, men samarbeidet i «Arven etter Nansen» strekker seg over kunnskapsmiljø i hele landet. Også Bergen, Oslo og Trondheim.

Det er de menneskelige fyrtårnene som bidrar til å endre verden, til å bygge opp kunnskapsmiljøer og ansette flere

kloke hoder. I nærere byhistorie er vi helt enig i henvisningen til Tore Vorren og Ole D. Mjøs. Og det er ingenting som i dag tyder på at det arbeidet Mjøs og Vorren la ned i å flytte Polarinstituttet til Tromsø er i ferd med å reverseres. Vi må evne å tenke stort, men da i form av prosjekter, samarbeid og partnerskap, noe «Arven etter Nansen» er et godt eksempel på.

I Norge har vi ikke lang tradisjon på private initiativ eller «filantropi» av denne størrelsen. Vi ønsker ikke å se på Røkkes initiativ som en trussel, men heller en mulighet. Et partnerskap som tilfører mer til kunnskapsbyen, ikke mindre. Når de mindre fyrtårnene står sammen blir de i sum store.